

FOLCH I TORRES, Joaquim. *El Cau Ferrat i la museïtzació del modernisme.* Presentació Mercè VIDAL I JANSÀ. Edició i estudi introductor Vinyet PANYELLA. Barcelona: Curbet edicions, 2013. Acant, 2. 238 pàgs. [14,5 x 21].

Obra que recull un seguit d'articles redactats per Joaquim Folch i Torres durant els anys trenta del segle XX. L'objectiu d'aquesta reedició consisteix en revaloritzar la figura de Joaquim Folch com a primer director del museu del Cau Ferrat de Sitges; un personatge que va ser arraconat durant el període de la dictadura franquista.

El museu va ser fruit de la cessió de la col·lecció de l'artista català Santiago Rusiñol a la ciutat de Sitges. Folch va mostrar un gran interès pel col·leccionisme i la restauració d'objectes antics, el qual va combinar amb l'amor per la cultura catalana i la redacció d'articles a diversos mitjans: *Destino*, *Gasetta de les Arts*, etc.

Al morir Rusiñol, Folch era el director dels Museus d'Art de Barcelona i el 1932 va portar a terme les gestions necessàries a Madrid per condonar a l'Ajuntament els diners que havia de pagar per fer el traspàs de béns. Ho aconseguí i es va constituir un Patronat el 1933, una vegada conclòs l'inventari, la catalogació i ordenació definitiva de les obres; optant per museïtzar el Modernisme. Va fer-se l'esmentada tasca amb l'ajut del personal del Museu d'Art de Catalunya i llogant el Maricel, l'edifici del costat del Cau Ferrat que fins llavors havia estat de Charles Deering i els seus successors.

Dins de la sèrie d'articles de divulgació publicats a *Destino* n'hi ha tres dedicats al Cau Ferrat, dos concretament a El Greco, un artista que agradava molt a Rusiñol i del qual va adquirir un parell d'obres. Els anys 1956 i 1957 Folch també en publicà d'altres sobre el mateix assumpte, si bé amb una mirada retrospectiva. També s'inclouen dos articles de 1912 editats a la *Pàgina artística de "La Veu de Catalunya"*. Tanmateix fa referència a altres temes, com la conversió del Cau Ferrat en museu públic, i s'editen alguns articles publicats al *Butlletí dels Museus d'Art de Barcelona*.

Es tracten aspectes no solament relacionats amb la remodelació dels edificis per integrar la col·lecció, sino sobre la formació de la col·lecció de ferros, l'obtenció de les pintures del Greco a París, un estudi del bust relicari de finals de l'edat mitjana, la col·lecció de marineria que havia estat de Emerenciano Roig y Raventós, l'actitud del president Macià i alguns aspectes sobre la biografia de Santiago Rusiñol, juntament amb detalls sobre la inauguració del museu.

Pel fet de ser una col·lecció singular, formada per objectes molt diversos no va ser fàcil el seu recull i distribució. Aquesta obra i la biblioteca foren part d'un conjunt que serví per recordar a Santiago Rusiñol, i per afavorir que Sitges tingués un repertori singular.

Traducción de la reseña anterior:

Obra que recoge una serie de artículos redactados por Joaquim Folch i Torres durante los años treinta del siglo XX. El objetivo de esta reedición consiste en revalorizar la figura de Joaquim Folch como primer director del museo del Cau Ferrat de Sitges; un autor que fue arrinconado durante el periodo de la dictadura franquista.

El museo fue fruto de la cesión de la colección del artista catalán Santiago Rusiñol a la ciudad de Sitges. Folch mostró un gran interés por el coleccionismo y la restauración de objetos antiguos, que combinó con el amor por la cultura catalana y la redacción de artículos en diversos medios: *Destino*, *Gaseta de les Arts*, etc.

Al morir Rusiñol, Folch era el director dels Museus d'Art de Barcelona y el 1932 llevó a cabo las gestiones necesarias en Madrid para perdonar a l'Ayuntamiento el dinero que tenía que pagar para hacer el traspaso de bienes. Lo consiguió y se constituyó un Patronato en 1933, una vez finalizado el inventario, la catalogación y ordenación definitiva de las obras; optando por museizar el Modernismo. Se realizó la mencionada tarea con la ayuda del personal del Museu d'Art de Catalunya y alquilando el Maricel, el edificio que se hallaba junto al Cau Ferrat, que hasta entonces había pertenecido a Charles Deering y a sus sucesores.

Dentro de la serie de artículos de divulgación publicados en *Destino* hay tres dedicados al Cau Ferrat, dos concretamente a El Greco, un artista que gustaba mucho a Rusiñol y del cual éste adquirió un par de obras. En los años 1956 y 1957 Folch también publicó otros sobre el mismo asunto, si bien con una mirada retrospectiva. También se incluyen dos artículos de 1912 editados en la *Pàgina artística de "La Veu de Catalunya"*. Junto con trabajos que hacen referencia a otros temas, como la conversión del Cau Ferrat en museo público, y algunos artículos publicados en el *Butlletí dels Museus d'Art de Barcelona*.

Se tratan aspectos no solamente relacionados con la remodelación de los edificios para integrar la colección, sino sobre la formación de la colección de hierros, la obtención de las pinturas de El Greco en París, un estudio de un busto relicario de fines de la edad media, la colección de marinería que había pertenecido a Emerenciano Roig y Raventós, la actitud del presidente Macià y algunos aspectos sobre la biografía de Santiago Rusiñol, junto con detalles sobre la inauguración del museo.

El hecho de ser una colección singular, formada por objetos muy diversos no hizo fácil su recopilación y distribución. Esta obra y la biblioteca fueron parte de un conjunto que sirvió para recordar a Santiago Rusiñol, y para favorecer que Sitges tuviera un repertorio singular.

IHE
(Secretaria de la revista)